

Խ. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԲԱՆԱՍԵՂՆԵՐ

ԱՂԱԽՆԻ

ՅԱԽԵՐԺԱՅՈՂ ՀԱՅՐԵՆԻՔ

Քո յաւերժի մէջ, որ տեսուէ՛ է յար,
կեանքս կարճատեւ ակընթարթ է լող.
Քո յաւերժն իմ մէջ կը բերու համար,
ես ի՛նչքան լինեմ ներհուն ու խելօք:

Դու մեծ, դու հարուստ, մայրերի դու մայր,
Մէլտ երկունքի մէջ ու միշտ նորածին,
Քո մի վայրկեանը ինձ տալու համար,
ինչո՞վ հատուցեմ քո պարգեւակին,

Եւ ի՛նչքան տքնեմ, մաքառեմ ի՛նչքան,
Որ հողիս քեզ տա՞ց դանձրե՛ն իր բոլոր,
Յոյգերն իր ամէն, սէրերն իրական,
Եւ ինքը ապրի սուրբ Հրճուանքը մօր:

Արդ վառիր դու ինձ տարերքովքս մեծ,
Լըցրու քեզանով աշխարհն իմ հողու,
Որ կեանքս դառնայ երգ մի նորաստեղծ,
Ինչքան ամէն մի ակընթարթը քո: ●

ՀԱՅՐԵՆԻ ՀՈՂԸ

Հայրենի հողը սիրտն է մայրիկիս,
Սիրտն է մայրիկիս, թող կանաչ մընայ.
Վիշտն անաղորտին, կորուստ ու կրակի՛ծ
Մայր հողի սրբախն անճանաչ մընայ:

Թէ՛ որ մայր դառնամ ու բախտը մի օր
Մայրական սրբոտիս իր վէրքը բանայ,
Հայրենի հողը թող ծաղկի անդորր,
Որ սիրտս վիշտն իր յաղթի, մոռանայ:

ՍԱՐՄԵՆ

ՍԻՐՈՒՆ ԱՂՋԻԿ

Սիրուն աղջիկ, մօտ բեր սինին,
Վըրան՝ Հայոց նըռան դինին,
Թող ցընծութեանը ծով դառնայ.
Մեր սրբտերում, մեր սեղանին.

Վառենք աստղերը երկրային,
Հըպարտ նայենք ասպազային,

Նըրա դիմաց կը տփռենին
Աշխարհները հէքաթային:

Թէ՛ այդ օրուան մենք չըհասնենք,
Որքի՛ մահուան դանակը նենդ,
Թող մեր հողին՝ այդ նոր կեանքի
Գովքը անի որպէս մի երգ:

Թէ՛ դու հասնես այդ լոյս օրուան,
Աճիւնը տար մեր ազատ Վան,
Թող Հայրենի ծաղիկներին
Ջուր փայ իմ սիրտը՝ շատրուան...:

Սիրուն աղջիկ, մօտ բեր սինին,
Վըրան՝ Հայոց կարճիւր դինին,
Որքենք սիրով ու միշտ փառք տանք
Հըրոսմայր Հայաստանին:

ԽՆԴՈՒԹԵԱՆ ՆՐԳ

Ո՞վ Հայունէ՛ դալարիւրան,
Դաժան օրերն անդարձ կորան,
Սեղանը բա՛ց, դինին վըրան,
Թասերը լե՛ց բերինբերան:

Հայոց ազատ
Արեւի տակ
Որմենք, խընդանք,
Կեանքին փառք տանք:

Դու, սեւաշեւայ իմ սըրտակից,
Մեր չէն ու նոր օճախներից
Կանչիր թող դան դուռ ու դըրկից,
Քո նուրբ ձեռքով թասերը լեց:

Հայոց ազատ
Արեւի տակ
Որմենք, խընդանք,
Կեանքին փառք տանք:

Մեր պապերի հողին արդար,
Հազար տարուայ տենչն անկատար
Պահեց անչէ՛լ ու անվրթար...
Հիմայ ծիծղուն բաժակըդ առ:

Հայոց ազատ
Արեւի տակ
Որմենք, խընդանք,
Կեանքին փառք տանք: